

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

183. An si quis urgente necessitate celebrandi, casum reservatum cum omnibus aliis peccatis confessus sit cum inferiori Confessario, teneatur postea quam primum ex præcepto Concilij Tridentini sess. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

cum Petro Cornejo tom. 2. in 3. part. tract. 4. disp. unic. quest. 80. dub. 3. num. 3. ubi sic ait: Quæres an hoc præceptum quamprimum confitendi, obliget non solum quando non fuit præmissa confessio, sed etiam quando qui præmisit confessionem, oblitus fuit alicujus peccati mortalis, cujus post celebrationem recordatus est? Respondeo negativè, & ratio est, quia Concilium id præcipit quando non fuit præmissa confessio. Ita ille.

Intellecta doctrina hujus §. multi ex supra dictis casibus facile dissolventur, & pro contento à lin. 6. hujus §. in Ref. 1. post præteritam, & pro contento à lin. 9. hujus §. supra late in Ref. 172. & in aliis ejus primæ notæ & pro contento in §. ult. hujus Ref. supra in Ref. 146 & in aliis §§. ejus primæ annot.

2. Notandum est etiam hic ad tollendos scrupulos cum Hurtado disp. 9. de Euchar. diff. 7. & alios, quod dictum præceptum Concilij tantum fuit latum pro celebrantibus, qui consicij mortalis, & non habentes copiam Confessarij, & urgente necessitate celebrant absque prævia confessione, ideo qui celebravit absque conscientia mortalis, quamvis post celebrationem recordetur mortalis ante celebrationem commissi, non tenetur eo præcepto, neque qui celebravit conscientis mortalis, si erat copia Confessarij, aut si non urgebat necessitas celebrandi.

3. Notandum est etiam hic obiter quoddam si quis in scamno communicantium recordetur mortalis, posse absque prævia confessione communicare, secundum Henriquez, ut alibi dictum est, etiam seclusa nota, & scandalo, in quo videtur excedere. Sed præpositus ubi supra num. 19. quia communiter potest lubesse periculum infamiae, putat in tali casu communicaturos posse sine scrupulo manere, nec expedire ut instituant confessionem ministraturo Eucharistiam.

RESOL. CLXXXIII.

An si quis, urgente necessitate celebrandi, casum reservatum cum omnibus aliis peccatis confessus sit cum inferiori Confessario, teneatur postea quamprimum ex præcepto Concilij Tridentini, sess. 13. cap. 7. confessionem facere cum Superiore?

Et notatur, quod verba ista quamprimum intelliguntur, ut Sacerdos postea confiteatur suo tempore nempe ante aliam celebrationem? Ex part. 5. tr. 13. & Misc. 1. Ref. 64.

Sup. hoc fu. §. I. Casus est curiosus, & potest faciliter in præcipua in Ref. 172. §. ult. à lin. 6. & in Ref. 279. §. ult. post mediam, cursum in vers. Et eodem modo.

§. I. Casus est curiosus, & potest faciliter in præcipua in Ref. 172. §. ult. à lin. 6. & in Ref. 279. §. ult. post mediam, cursum in vers. Et eodem modo.

Casus est curiosus, & potest faciliter in præcipua in Ref. 172. §. ult. à lin. 6. & in Ref. 279. §. ult. post mediam, cursum in vers. Et eodem modo.

Casus est curiosus, & potest faciliter in præcipua in Ref. 172. §. ult. à lin. 6. & in Ref. 279. §. ult. post mediam, cursum in vers. Et eodem modo.

Sup. hoc si gnanter in Ref. 1. 10. præterita cursum in dicto §. ult. in principio.

§. I. Casus est curiosus, & potest faciliter in præcipua in Ref. 172. §. ult. à lin. 6. & in Ref. 279. §. ult. post mediam, cursum in vers. Et eodem modo.

fessarij celebrat absque nova confessione.

2. Non desinam tamen hic obiter adnotare pro intelligentia illorum verborum Concilij quamprimum, hæc P. Lugo asserere, ubi supra num. 158. Alij dicunt verba ista intelligi ut Sacerdos postea confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem, quam sententiam saltem, per principia extrinseca probabilem esse docet idem Diana loco citato, & pro ea assert Stephan. Fagundez de præcept. Eccles. tract. 3. lib. 3. cap. 8. num. 9. Molfesum in summ. tom. 1. tract. 3. cap. 10. num. 28. & Petr. Binsfeldium in Enchir. Theol. past. cap. 4. verum ex his auctoribus solus Fagundez id dixit absque alio auctore, vel ratione. Nam Molfesius loquitur ibi expressè de laico communicante, urgente necessitate absque prævia confessione, & de illo dicit debere habere contritionem cum proposito confitendi non statim, sed suo tempore, pro quo assert Suañum & alios auctores, qui certè id non dicunt de Sacerdote celebrante. Petrus verò Binsfeldius citatur à P. Diana, non designata parte illius operis; oportet tamen quoddam in 1. part. non cap. 5. sed cap. 6. in quo tractat de illa obligatione Sacerdotis, sed ibi nullo modo insinuat ejusmodi sententiam, non potest ergo manere probabilis propter sola principia extrinseca, quæ non habet alium auctorem, nisi unum, & est contra omnes alios. Huc usque Lugo. Sed advertat Lector, Molfesum & Binsfeldium in favorem sententiæ Fagundez non esse à me citatos falsò, unde puto eorum codices quos penes se retinet amicissimus vir, non rectè impressos esse, ut ex incuria & ex reiteratis editionibus sæpè accidere solet, & ideo Binsfeldius, quem penes me habeo, in Enchir. Theol. pastor. part. 1. cap. 5. §. 9. concl. 6. sic ait: Quando Sacerdoti existenti in Altari in mentem venit aliquod peccatum mortale, quod non est confessus, tunc sola contritio sufficit; verum tenebitur absolutò sacrificio quamprimum poterit confiteri, id est, antequam amplius celebret. Sic ille. Molfesius autem in summ. tom. 1. tract. 3. cap. 10. num. 28. sic asserit: Est igitur alia secunda & vera limitatio ex parte celebrantis, si nempe inchoasset sacrificium, nec posset illud relinquere, vel ob scandalum, vel quia cæpta esset consecratio, & recordetur se esse in peccato mortali, vel quia post cæptum sacrificium cogitatione peccasset mortaliter, & sic de aliis; si non posset vocare Confessarium, cui confiteatur, dum non potest commodè confiteri, nec sacrificium inchoatum relinquere, potest, imò debet complere; conetur tamen contritionem habere cum proposito confitendi citius, quod licet tutius sit & securius statim confiteri post completum sacrificium, data copia Confessarij; hoc tamen non est de præcepto, & satis est pro adimplendo præcepto si confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem. Hæc Molfesius, licet citet aliquos qui hoc non asserunt; teneatur igitur sententiam Fagundez alij duo Auctores; verum, ut dixi, ex rationibus à priori mihi non placet.

RESOL. CLXXXIV.

An Sacerdos non celebrans, sed sumpsit Eucharistiam ab alio Sacerdote in peccato mortali, teneatur quamprimum confiteri? Ex part. 9. tract. 3. Ref. 28.

§. I. Respondeo negativè: quia cum hoc præceptum sit penale, extendi non debet, nisi ad eos, ad quos verba ipsa Legislatoris in propria significatione sumpta extendunt: atqui verba Concilij in propria significatione sumpta non se extendunt, nisi ad Sacerdotes celebrantes, ergo non debent